25ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6918 — 7 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1908 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ — 24 ՐԱՄԱԶԱՆ 1326 — 20 Octobre 1908 — 25me année — N. 6918

"ԱՐԵՒԵԼՔ„
Տ�էՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՕԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԱՅԻ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. Պոլսոյ համար տարեկան 80 Գ.
» » վեցամսեայ 45 »
Գաւառացիներու համար տարեկան 108 »
» » վեցամսեայ 60 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան 35 Ֆր.
» » վեցամսեայ 20 »
Թղթատարի ծախքը մեր վրայ

10 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

آره ولك
ارمنجه يومى و سياسى غزته
صاحب امتيازى قره كين بويادجيان
درعليه غلطه

ARÉVEÏK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons/ple, Galata

10 PARAS

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԵՐ. ՍՐՄԱՔԷՇԽԱՆԼԵԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀՈՂԸ
ԿՐՆԱՅ ԻՐ ԲՆԱԿԻՉՆԵՐԸ ԱՊՐԵՑՆԵԼ

Այս հարցումին տակ ատելի լաւ էր հարցնել թէ ինչու՞ Հայաստան իր բնակիչները չապրեցներ, ուր միշտ աղքատութեան, միշտ անօթութեան ու կատաղութեան ձայները անպակաս են, սակայն այս երկրորդ հարցման պատասխանը այնքան դիւրաւ է մատնատրաբար վերջին 10-15 տարիներու ներամմտաց, որ ատելը չէ վերստին կրկնել ու յիշեցնել թէ երկրին մէջ տիրող ընդհանուր ապահովութիւնն էր իսկական պատճառը տարիներէ ի վեր տեւող կատաղութեան, թշուառութեան և ազգաջնջութեան:

Այլ մենք այս անգամ այդ նիւթին վրայ չէ որ պիտի խօսինք և ոչ ալ վերստին ապացուցանել ըլլալ ի՛ւզենք նոյնիսկ հիմնի անգամ տակաւին տիրող անապահովութեան և կատարեալ վիճակին, որուն համար գանգատներու և բողոքներու ձայները անդադար աւելի զօրանալ կը տեսնուին Օսմ. Մամլոյ տեղական ամէն լրագիրներէն, առանց պատասխանել խիստութեան կողմէ հարկ եղած ուշադրութիւնը գրաւելու և դարմանը տարուելուը:

Ուստի ի՛ւզենք այսօր խօսել միայն առ ինդրոյն վրայ թէ ներկայ երկրի մը այն երանելի օրը երբ Հայաստանի ամէն կողմը իրօք տիրէ ներքին ապահովութիւն, տեղւոյն հողը պիտի կրնայ ապրեցնել իր բնակիչները, որպէս զի կարենան իրենք իրենց մէջ հաղալ ապրուստնին, զարգել գործ և ոգորմութիւն հայցելէ ու օտար երկիրները պահպանել:

Այս հարցման պատասխանը այնչափ պարզ է որչափ դիւրահասկնալի՝ պարզ տեսութ վիճակին պատճառը:

Երբ նկատի առնենք Մարմարայի այն խօսքը թէ Աբգասէա Բ. Քազաւորի տուած (85-126 Քա.ի՛ետքը) ան մը հոգ անհիմն չէր ինար Հայաստանի մէջ, երբ ներկայութեան տունին թէ արդարև Հայաստանի ամէն գաւառներու մէջ տունէն անձանօթ տեղերը, անկիւններ, լեռնաշարեր վրայ տնդամ մարդկանց վարուելու բնակութեան հետքեր կը տեսնուին, դիւրաւ կրնանք հետեւցնել տնմիջապէս թէ իր 400 հազար քառ. քիլոմեթր տարածութեանը վրայ ժամանակին բնակած ըլլալու է ոչ նուազ քան 30 միլիոն ժողովուրդ մը, որ ապրած է ձոխ և բազեկեցիկ, ինչպէս կը հակիրճ պատմութեան այլեայլ մասերէն, որոնց մէջ գտնագան առիթներով նիրտրգրուած են մեր նախնեաց նիւթական հարստութեան, փարթամութեան և պերճութեան պատկերները և հանդիսատեսները, այնպէս որ ոչ միայն հանգիստ ու երջանիկ կրկեր են ապրիլ իրենց հայրենիքին մէջ, առանց ահռելու պանդխտութեան մէջ ապրուստ որոնել, այլ ընդհակառակն բազում գաղթականներ օտար երկիրներէ իրենց մէջ գաղթելով ու հարատացնելով, ինչպէս այն բազմաթիւ ցեղերը որոնք դարերէն Հայաստան գաղթելով կազմեցին մէկմէկ ճոխ նախարարութիւններ, տոհմեր, կալուածներու տէր եղան և յայժ բարեկեցիկ կեանք մը վարեցին իշխանական կեանք վարելով ու չքով, զոր օր. Արծրունիք, Գնունիք, Մամիկոնեանք, Բագրատունիք ևայն. ևայն:

Բաց ասոնց Հայաստան մեծ քանակութեամբ արտաքնական վաճառականներ եկած ու ապրած են տնկից երկիրներուն հետ, այն է Պարսկաստանի, փոքր Ասիոյ, Փիւնիկեցւոց, Ասորւոց, Ասորեստանի, Բաբելացւոց, Կապկասի և Պոնտոսի. ըսել է թէ իր արտադրութիւնը լիուլի իրեն բաւելէ ևոքը՝ այնքան կ'ուէնար որ արտածման ալ կը ծառայէր: Եւ ատելորդ է ըսել թէ բոլոր այդ վաճառականները իր երկրին առաջ եկած նախնական նիւթեր էին: Ատոնց փոխարէն ուրիշ բան չէր նետածեր, բայց միայն ճարտարարուեստի արտադրութիւնները իրատնմանակից կարգ մը երկիրներէ, որոնք բազմատարած ատելի զարգացած էին արհեստագործութեան և գեղարուեստի մէջ. ինչպէս Տիբբոս, Սիզան Փիւնիկիէ մէջ, Բաբելոն Միջագետքի հարաւակողմը, Նինուէ՝ հիւսիսակողմը, Բակդիտ՝ արդի Պոտարտայի կողմերը և մանաւանդ փոքր Ասիոյ Ցունական գաղութականութիւնները եւն.: Բայց ինչպէս բոլոր արդէն, ներածուածները կենսական պէտքեր չէին, այլ պերճանքի առարկաներ, որոնք կը գոնացրնէին ժամանակին վայելչասիրութեան ճաշակը: Եւ առարկայս չկայ թէ բարեկիրթ ժողովուրդներն են որ պերճանքի ու ճաշակի նիւթերը կը փնտռեն, մինչ աղքատ ժողովուրդ մը իր կենսական պէտքերը գոհացնելով կը բաւականանայ:

Արդ ինչ կը հետեւի վերը բառածներէն.— անչուշտ առ թէ Հայաստանի հողը կրնայ ապրեցնել ոչ թէ հիմակուան չափ ցանցառ բնակչութիւն մը, այլեւ անոր տասնապատիկն ալ, քանի որ իր հողը, ջուրը և օդը գերազանցօրէն նպաստաւոր են երկրագործութեան, խաղաղասիրութեան և գիւղատնտեսութեան: Իրենց տունն տեսակներուն ու ճիւղերով: Իսկ իր առոյգներկայ խաւերուն մէջ ծածկուած ամէնազգի հանքերը, մետաղային, քարային և հնոցային, ոմ գիտի ինչ անհուն միլիոններու աղբիւրներ չեն բանար, եթէ անգամ մը երեսու հանուին ու չտնհագործուին: Եւ ոմ կրնայ ըսել թէ ատելի ճոխ ու առատ չըլլան քան Բրտանիոյ հանքերը, երեսը ծածկուած էր մետաքսեայ սեւ դիակով: Սամուէլը դեռ արձանի նման կանգնած էր լուսամուտի հանդէպ և դէմքը դարձած ունէր դէպի Աչխէն, որպէս մի պատանի հրեշտակ, վառում է իմ սիրտը անձնազոհութեան հրով, մղում է ինձ դէպի վտանգը... դէպի կատարածը... դէպի արիւնը... Կանգնի փոթորիկը, կը լսէ՛ դէնքի չառուչունը, կը գա՛յ երջանիկ օրը, և վաստակած դիտուորը կը հանդչի սիրած կուրծքի վրայ»...

Իւր խորին յափշտակութեան մէջ, չը նկատեց Սամուէլը, թէ ինչպէս դուռը կամաց բացուեցաւ, և մէկը, որուն ցգլուխ փոթորկուած սեւագոյն լայն սաթմանելիքի մէջ, յայտնուեցաւ սեւեռակում: Մի մթին ուրուականի նման, հազիւ-հազ չարժուելով, անցաւ նա պատերի մօտով և կանգնեց մի անկիւնում: Անկիւնի կիսամթայից երկար նայում էր նա յուզուած երիտասարդի վրայ և լսում էր նրա զգացմունքների ու մենախօսութիւնը: Երեսը ծածկուած էր մետաքսեայ սեւ դիակով: Սամուէլը դեռ արձանի նման կանգնած էր լուսամուտի հանդէպ և դէմքը դարձրած ունէր դէպի

(Շարունակելի)

ՄԵՐ ՊԱՏԳԱՄԱՒՈՐԸ

Անցած ուրբաթ օրուայ տուժին նիստին մէջ՝ մեր Երեսփ. ժողովը մնդամանութեամբ քուէարկից իր ուխտապահութիւնը մարգկութեան տագնապի պիտոյքը, չաքարը և բերդէն ու բամբակէն եռքը տեղերական ապառում ունեցող վաչը (քէհէն), ինչ կատարի իւղին կարեւորութիւնը իրեւ տարին կարգի ներկարարութեան մէջ, ու գիտնալով որ Թարգեանը պարիեզա հայ մրն է, ու, իմ կարծիքովս, քիչ մըն ալ նոր ամիսնան ազգասէր, եռեղեռական, յառաջդիմական սիզուածքներու տրամադիր երեսփոխան: Որով՝ պիտի եզրակացնեմ թէ անձին ինդիր չունինք:

Բայց մեզի համար կայ կամ ոզիական կարեւորութիւնը: Երեսփոխանական ժողովի մէջ, քանի-արդէն երեսի տարի, առաջարկուեցաւ երկու առաջարկութիւն վրայ, միմեանց հետ անմիջական կապակցութեան մէջ: Մեծամասնութիւնը առ կարծիքին հակեցաւ թէ իր ընարելի պատգամաւորը պէտք է ըլլայ ազգասէր, ուզղասէր, հանրութեան բաղձանքներուն դիտակ մէկը: Փոքրամասնութիւն մը, թերեւ խելառ ցնծագոյն, ուզեց նախապէս վճռաբանութեան նիւթ ընել թէ երեսփոխանութիւնը ինչ հնձքերու վրայ կ'ընթանայ կամ ոզիական հարցը. և ուրկէ էն ալ ինան անպէտ: Վասն զի բնական է թէ տեղացիք չէին գիտեր և չէին կրնար դնահատել անոնց արժէքը ու օգտաբեր անձնագիծ:

Հարկ եղէ ճարտարաբուեստի նիւթերու դասնանք, ինչէ՞ր չենք տեսներ. միայն Ճանչնդեղի և կտաւատի մշակութիւնը անհուն հարստութիւն կը թուէ Հայաստան, եթէ պէտք եղածին պէս կատարուի: Սհագին, լայնածաւալ գործեր և անհատ ու անասնական ատրածութիւններ կարելի է սահմանել այդ երկու բոյսերուն մշակութեանը, որոնցմէ առաջ հագուստ հայթայթը, մարգկութեան տագնապի պիտոյքը, չաքարը և բերդէն ու բամբակէն եռքը տեղերական ապառում ունեցող վաչը (քէհէն), ինչ կատարի իւղին կարեւորութիւնը իրեւ տարին կարգի ներկարարութեան մէջ, ի վիճակի գործածուած այդ է որ ներկերը անջնջելի կ'ընեն:

Դարձեալ եթէ յիշեն ոզիական բերամասնութիւնները, մնգուսպասնութիւնը, պանրագործութիւնը, գինեգործութիւնը և այլ այսպիսի գիւղատնտեսական արհեստներ ու գործուածներ, որոնց տասնեակ կարգի յարմարութիւն ունին Հայաստանի նման ու ջուրը, օդն ու կլիման, գիւղ պիտի կրնայինք չսպել ուրիշ չատ նմանօրինակ գործեր ալ, սակայն գանց կ'ընենք, զի այսօր մեր բուն նպատակը չէ մանրամասնաբար երեւան բերել Հայաստանի հողային արդիւնագործական կարողութիւնները, այլ միայն հանկցնել թէ գրեթատարած այդ երկիրը, եթէ կատարելագոյն հանգամանքի պիտի ապահովութիւն վայելէ, կարող է տալ ինչ որ կ'ուզէ, ամէն տեսակ ապրանքներ, ամէն ինչ որ կրնայ ցանկալի ըլլալ ամէն տեսակ մարդկանց:

Եւ ասոնք կարելի է ըսել նաև հանգամանքի մը վրայ, որուն կը վերաբերի այլեւայլ երեսներու վրայ, որոնք կը վերաբերին Հայաստանի ներքին վիճակին:

Ասոնց ամենէն կարեւորը ճանապարհներն են: Ճանապարհներ որոնք ոչ միայն կը կարենան ապահովութիւն տալ ներքին ապրուստին, այլ և ապահովութիւն տալ արտածման: Ասոնք ալ ոչ միայն կը կարենան ապահովութիւն տալ ներքին ապրուստին, այլ և ապահովութիւն տալ արտածման: Ասոնք ալ ոչ միայն կը կարենան ապահովութիւն տալ ներքին ապրուստին, այլ և ապահովութիւն տալ արտածման:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԻ

ՅԱՎԱՌ ԳՈՂՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԻ

8 մարտի 1863

Ասում, Աստված ստեղծել է մարդուն, որ նա ապրի, աշխատի, ուրախանա, տանջվի, հիվանդանա, ծերանա ու մեռնի։

ԵԺՂՈՒԻ ՂԱԶՈՒՅՉՈ

Հ. Յ. ՊՈՂՈՍՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ ՂԱՎԱՂԱՅԻՆ ՄԱՍՆԱՎՈՐ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

ՅԱՂԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ

Դասավանդման ինչ մեթոդներ կիրառել, որպեսզի աշակերտները ոչ միայն ձեռք բերեն անհրաժեշտ գիտելիքներ, այլև սովորեն ինքնուրույն մտածել, ստեղծագործական մոտեցում ցուցաբերել ուսումնական նյութին, ինչպես զարգացնել նրանց հետաքրքրությունները, ինչպես ձևավորել նրանց ճիշտ աշխարհայացք, ինչպես դաստիարակել նրանց ազնիվ, բարեխիղճ, պատասխանատու մարդիկ դարձնել — այս ու նման հարցերի շուրջ ելույթ ունեցավ ՀԿԿ Կենտկոմի առաջին քարտուղար Ա. Ա. Ղազինյանը։

Ապա ելույթներով հանդես եկան Ա. Ա. Ղազինյանը, Ա. Ա. Ղազինյանը, Ա. Ա. Ղազինյանը,

ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ ՄԻԱՅՆ ՄԵՐ ՀԱՏՈՒԿ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐՈՎ

ՄԻ ՉՈՐ ԵՎ ՄԻԱԿ ՏԵՍԱԿ

Դիր իտալացի ճեմարան հիմնելու հնարավոր միաւորների։ Մի քանի պարտքերու վճարում, ապառիկ ամսաթղթեր եւ ճեմարիքներ, 15% ներդրումով։ Մեր գործակատարները ամէն տեղ կը սպասեն ձեզի։

ՊԱՏՎԱՒՈՐ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՈՒ ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ ՕԳՆՈՒԹԻՒՆ

Տիկին ճեմարանական ղեկավարուհի մը, որ ներկայիս կը գտնուի Եւրոպա, պատրաստ է ընդունելու մի քանի աղջիկներ իր ընտանիքին հետ ապրելու համար։ Տեղեկութիւններ կրնան ստանալ Ա. Ազգ. Ճեմարանի տնօրէնութենէն։

ՀԱՐՈՒՍՏԱՑՈՒ ՀՈՒՆԱՐ ԵՒ ՊԱՐԱՀԱՆԴԵՍ